Należność pocztowa opłacona ryczałtem.

ROK IV Kwiecień—Czerwiec 1929 № 4—6

ŻYCIE LEŚNIKA

ORGAN
ZW. ZAWOD. LEŚNIKÓW
w
RZPLITEJ POLSKIEJ

I. HOMAK

TREŚĆ:

Warunki prenumeraty:

ZWYCZAJNEJ		DLA CZŁONKÓW ZW. LEŚNIKÓW
Kwartalnie	Zł. 1.—	Bezpłatnie
Półrocznie	„ 1 80	
Rocznie	„ 3.50	

Ceny ogłoszeń:

Za tekstem		Na okładce	
1/1 strony	Zł. 100.—	1/1 strony	Zł. 150.—
1/2 „	„ 50.—	1/2 „	„ 80.—
1/4 „	„ 30.—	1/4 „	„ 45 —
1/8 „	„ 20.—	1/8 „	„ 30.—

Adres Redakcji i Administracji:

WARSZAWA, NOWY ŚWIAT Nr. 36, m. 4. Telefon Nr. 230-75.

Konto czekowe w P. K. O. Nr. 737.

ŻYCIE LEŚNIKA

ORGAN ZWIĄZKU ZAWODOWEGO LEŚNIKÓW W RZPLITEJ POLSKIEJ
POD REDAKCJĄ
Prof. inż. ADAMA SCHWARZA

Rok IV Warszawa, kwiecień — czerwiec 1929 r. № 4, 5 i 6

Walny Zjazd Delegatów Związku Zawodowego Leśników Rzeczypospolitej Polskiej,

odbyty w Warszawie 16, 17 i 18 marca 1929 r.

Powitania.

W imieniu Zarządu Głównego Związku Zaw. Leśników otworzył Walny Zjazd Delegatów **Prezes Związku kol. prof. Adam Schwarz** następującem przemówieniem:

Szanowni Panowie! Na wstępie mam zaszczyt powitać tych wszystkich, którzy na nasze zaproszenie raczyli się stawić i wziąć udział w naszych obradach, a przedewszystkiem Pana Ministra Rolnictwa, następnie Pana Dyrektora Loreta, p. dyr. Lisowskiego, panów Naczelników Wydziałów Ministerstwa Rolnictwa dr. Świnarskiego, Rosińskiego i Vogtmana, i wreszcie Naczelnika samoistnego Wydz. Wojskowego w Min. Roln. p. płk. Kanię. Witam dalej prezesów organizacyj, którzy zaszczycili nas swoją obecnością: p. Prezesa Centralnej Komisji Związków Pracowników Państwowych, Prezesa Centralnej Organizacji Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych, wreszcie przedstawicieli prasy, oraz tych wszystkich, których z imienia wymienić niemożliwem jest. Witam wreszcie wszystkich kolegów, którzy przybyli do nas z najodleglejszych okolic Rzeczypospolitej Polskiej.

Zjazd dzisiejszy ma właściwie dwa zadania. Jak zwykle co roku przedewszystkiem ustępujący Zarząd staje przed swoimi wyborcami z roku zeszłego, ażeby złożyć sprawozdanie ze swej działalności. Drugie — to wytknięcie sobie nowych dróg działania dla przyszłego Zarządu i naszej pracy.

Jeżeli chodzi o sprawozdanie Zarządu za rok zeszły, to mają je Panowie w druku, obejmuje ono wszystkie dziedziny działalności starego Zarządu. Jak Panowie zapewne mogli się przekonać z tego sprawozdania Związek obejmuje coraz nowe dziedziny pracy, kroczy na czele innych Związków Leśnych przedewszystkiem dlatego, że jest najliczniejszy, że potrafił w ciągu 10 letniej działalności swojej objąć rzeczywiście można powiedzieć prawie wszystkie dziedziny, jakie wchodzą w zakres leśnictwa. Z tego właśnie względu chcę podkreślić znaczenie Zjazdu ze względu na kierunek przyszłej działalności naszej.

Jak Panowie widzą, działalność Związku jest trudna, bardzo trudna ze względu na to, że liczne dziedziny pracy wymagają rzeczywistego oddania się jej wszystkich tych, którzy na czele tego Związku stoją. A wreszcie, jak zwykle, Związek Zawodowy ma przedewszystkiem na celu obronę naszych interesów zawodowych. Dzi-

siejsze nasze zebranie ze względu na to, że widzimy na sali przedstawicieli naszego Rządu, napawa mnie tą nadzieją, że te wszystkie trudności, które się na drodze naszej pracy piętrzyły, zostaną w przyszłym roku usunięte. Napawa nas nadzieją dlatego, że spodziewamy się, iż przedstawiciele Rządu, którzy są tutaj obecni, poznawszy nasze życzenia, nasze pragnienia, naszą działalność, będą się starali w niej nam dopomódz.

Kończąc moje zagajenie proponuję wysłanie depesz hołdowniczych do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej i do Pana Marszałka Piłsudskiego.

Z kolei Prezes prof. Schwarz, który z urzędu objął przewodnictwo podczas oficjalnej części obrad udzielił głosu tym z pośród zaproszonych gości, którzy raczyli zabrać głos w sprawie powitania Walnego Zjazdu.

Zostały wygłoszone następujące przemówienia:

Minister Rolnictwa Niezabytowski:

Szanowni Panowie! Mam zaszczyt powitać Was, Delegatów Związku Waszego. Czułem się w obowiązku przyjść i powitać Was dlatego, że służymy jednej sprawie. Znaczenie lasu na całej kuli ziemskiej jest coraz więcej doceniane. Lasów ubywa, ludności przybywa więcej. Potrzeba zaspakajania w tym kierunku potrzeb zmusiła ludzkość ponownie zająć się tem, co było od tak długich lat jakoś zaniechane. Zamało zwrócono uwagi na hodowlę i rozmnażanie lasów. Gospodarcze znaczenie lasów w Polsce Wam, Panowie Delegaci Związku Waszego, jest dobrze znane. Nasz bilans handlowy niezmiernie odczuwa poważnie to, co lasy mogą dać. Te lasy dają, można powiedzieć trzecią część całego eksportu, ale nie z tego punktu widzenia chcę do Was przemawiać.

Las jest darem przyrody i to takim, bez którego trudno sobie wystawić, aby życie nasze było piękne, a wszyscy, którzy stykamy się z lasem, umiemy go ocenić i czujemy dobrze, że przez ten las jakaś łączność między nami wszystkimi panuje.

Ja właśnie z tego punktu widzenia chcę też powiedzieć, że ta miłość przyrody, to przywiązanie do lasu robią to, że mamy wspólne uczucia, które nas łączą.

To podkreślam bardzo silnie, bo ten moment duchowy nie powinien mniejszej roli w naszem życiu odgrywać, jak moment materjalny i gospodarczy.

Witam jeszcze raz Panów dziękując, żeście o mnie pamiętali i zaprosili na ten Wasz Zjazd, i życzę Waszemu Zjazdowi owocnej pracy.

Prezes Henryk Raabe: Panie Ministrze! Szanowni Panowie i drodzy koledzy! Jako przedstawiciel Centralnej Komisji Porozumiewawczej Związków Pracowników Państwowych, która obejmuje 200.000 ludzi, obejmuje cały ogromny zespół tych, którzy pracują dla Państwa w rozmaitych dziedzinach, a obejmuje również od kilku lat Związek Leśników, mam ten zaszczyt, iż mogę wyrazić kolegom powitanie i pozdrowienie od tego zespołu 200.000 funkcjonarjuszy państwowych. Organizacja kolegów jest jedną z tych, która solidarnie z nami od lat kilku pracuje i zawsze w naszych uchwałach, poczynaniach bierze udział i współdziała. Jeżeli dzisiaj słów parę pragnę powiedzieć, to aby rzucić pewne światło na tę pracę, którą wykonaliśmy i na sytuację, w jakiej się znajdujemy.

Wiecie, iż pracą, którą dokonała C. K. P. Z. Z. P. P. jest kolosalna i olbrzymia, oraz że sytuacja, w jakiej znajdują się pracownicy państwowi, jest trudna i groźna. Wiemy o tem, że w ciągu ostatniego roku wyniki naszej pracy są nikłe. Wiemy o tem, że współpraca Związków Zawodowych nie doprowadziła w tym roku do tego, aby można było osiągnąć to, co się prawnie należy pracownikom państwowym. Ogół pracowników państwowych doznał wielkiej krzywdy ze względu na niedociągnięcie płac do wzrostu drożyzny, oraz nieuregulowania sprawy do-

datku mieszkaniowego. Jeżeli weźmiemy wszystkich pracowników państwowych: administrację, nauczycieli, leśników, kolejarzy, pocztowców i t. d. to w ciągu ostatniego roku doznali obcięcia w wysokości półtora miesięcznej pensji. Tak wielkie sumy ogół pracowników państwowych, którzy żyją z minimalnych dochodów, w najgorszych warunkach, złożył na rzecz równowagi budżetu. Jeżeli dziś nasze związki zwracają się do Rządu i Sejmu z tem, aby przynajmniej uregulowano długi, jaki Rząd zasięgnął wobec pracowników państwowych, to przecież przekroczenie budżetu wynosi 560 miljonów, a i budżet tegoroczny został przekroczony, tymczasem w budżecie przeszłorocznym nie jest przewidziana kwota na dodatek mieszkaniowy, na powiększenie pensji, a trzeba pamiętać, iż mamy w Państwie rzesze pracowników, którzy mają 90 zł. miesięcznie — to jest płaca gajowych.

Jeżeli dzisiejsze pensje są tak nikłe, to akcja zarobkowa, którą prowadzimy, jest konieczna. Mam nadzieję, że zjazd kolegów poprze nasze żądania i w dalszym ciągu związek wasz będzie współdziałał tak żywo jak dotąd. Domagamy się niezależnego bytu dla tych ludzi, którzy ciężko pracują dla Państwa, domagamy się praw, ustaw, które pomimo, że są przygotowane, nie są wprowadzane, rewizji ustawy uposażeniowej, rewizji pragmatyki, ustawy emerytalnej. Domagamy się właściwego stanowiska w społeczeństwie dla funkcjonarjuszy państwowych. My wszyscy budowniczowie państwa chcemy stworzyć państwo demokratyczne, w którem świat pracowniczy, świat pracy fizycznej i umysłowej będzie na należytem poziomie postawiony. To jest nasz program.

Imieniem tych wszystkich rzesz wyrażam nadzieję, że Zjazd Kolegów będzie jeszcze jedną cegiełkę w tej wspólnej robocie, którą wykonywujemy dla dobra naszego, rodzin, dla zrealizowania naszych słusznych życzeń, dla dobra Rzeczypospolitej, dla dobra Państwa, dla którego my pracujemy.

Prezes Sławomir Dabulewicz: Panie Ministrze, Szanowni Panowie i Koledzy! Z. Z. L. skupia zarówno pracowników lasów państwowych, jak i lasów prywatnych, dlatego też wchodzi w skład Centralnej Komisji Porozumiewawczej Zw. Zaw. Pracowników Państwowych, który reprezentował tu przed chwilą p. dr. Raabe, i Centralnej Organizacji Zw. Zaw. Pracowników Umysłowych. W obecnej dobie ruch zawodowy pracowników umysłowych nie jest ostatecznie skonsolidowany i mamy trzy wyraźne dziedziny: pracowników państwowych, samorządowych, i prywatnych. Może jednak niedaleka jest ta chwila, kiedy ruch zawodowy pracowników umysłowych się skonsoliduje i organizacje pracowników umysłowych będą stanowiły skonsolidowaną grupę. Jest to bardzo pożądane w obecnym momencie, albowiem warstwy pracowników umysłowych mają wielkie zadania w obecnej dobie do spełnienia. i przed niemi jest ogromna przyszłość. Myśmy byli przez pewien okres czasu na terytorjum Państwa Polskiego warstwą organizacyjnie zaniedbaną, bardzo mało mówiło się o nas, nie zwracano uwagi na warstwę umysłową tak, jak dominująco zwracano uwagę na klasę robotniczą. Myśmy do pewnego stopnia byli traktowani przez czynniki miarodajne trochę lekceważąco, niejednokrotnie nawet pogardliwie ze względu na to, iż stanowiliśmy rozproszoną masę, iż nie umieliśmy zorganizować swojego stanowiska. I po 10 latach możemy stwierdzić, iż wychodzimy na powierzchnię życia jako warstwa skonsolidowana, która ma cele i żądania do spełnienia i która rozumie swoje stanowisko w Państwie. To jest doniosła rzecz dla Państwa Polskiego. Wchodzimy jako nowy czynnik państwowo-twórczy w państwie. My nie idziemy na pasku żadnych stronnictw, występujemy zawsze samodzielnie, niezależnie od wszelkich partyj. I dzisiejsza sytuacja polityczna znajduje nas w tej sytuacji, iż jesteśmy organizacją samodzielną, niezależną i bezpartyjną. Ten wielki blok, Zw. Zaw. Pracowników Umysło-

wych, grupujący pracowników Państwowych, samorządowych i prywatnych, będzie musiał opracować stanowisko swoje w ogólnych sprawach, w dziedzinie polityki gospodarczo-państwowej i gospodarczo-prywatnej, to jest polityki gospodarczej i socjalnej. Podstawą naszej polityki socjalnej i gospodarczej musi być to, iż Polska będzie mocarstwem potężnem. Wszystkie związki wchodzące w skład Centralnej Organizacji, muszą stanowić jak najbardziej zazębiającą się całość. Musimy stanowić jeden front, pracujący dla dobra Rzeczypospolitej.

W imię tych zasadniczych załoóeń i przesłanek składam Szan. Kolegom życzenia najpomyślniejszej przyszłości, abyście jak najbardziej się zespolili i jak najprędzej ideał nasz osiągnęli.

Po powitaniu w międzyczasie przybyłych: Przedstawiciela Pana Ministra Reform Rolnych i Pana Posła Nowickiego i po przyjęciu depesz życzeniowych, prof. Zygmunt Mokrzecki wygłosił odczyt na temat: „Rola lasu w pochodzie cywilizacji i obronie państwa".

Na wniosek Prezesa prof. Schwarza wybrano Komisję mandatową. Po sprawdzeniu ważności wszystkich mandatów, uznano zebranie za prawomocne.

Delegaci.

Oddział Białowieski: Pohorski, Stawiarski. Oddz. Cieszyński: Michaczewski, Staszkiewicz. Oddz. Częstochowski: Wapiński, Więckowski. Oddz. Dolina Prutu: Drwota i Hirsch. Oddz. Krzemieniecki: Gałkiewicz. Oddz. Kujawsko-Mazowiecki: Wandurski, Sokołowski. Oddz. Lwowski: Breyvogel, Chmielewski, Ozimek, Ilgner. Oddz. Łódzki: Stolarski. Oddz. Łucki: Mickaniewski. Oddz. Nowosądecki: Kowalczyk. Oddz. Piotrkowski: Buczacki. Oddz. Pomorski: Sielużycki, Suchocki, Brablec, Kolańczyk, Juszczyński, Cyzewski. Oddz. Poznański: Metzig, Rolirad, Izydowski, Karpiński, Woszczyński, Wycisk. Oddz. Radomski: Bednarczyk, Jaworczykowski, Śladek, Klimaszewski, Zaleski, Malinowski, Kosiński. Oddz. Siedlecki: Szumski, Iglikowski. Oddz. Suwalski: Jarzębowicz, Mołodyński, Gajewski. Oddz. Warszawski: Glazer, Zakrzewski, Ruśkiewicz. Oddz. Wileński: Jankowski, Obuchowicz, Rutkowski, Hoppen, Steczkowski, Sokołowski, Tomaszewski. Oddz. Tarnopolski: Grejner. Oddz. Złoczowski: Medwecki, Rothkael, Wilk.

Po przerwie obiadowej przystąpiono do wyboru prezydjum Zjazdu. Projektowani kandydaci przez prezesa prof. Schwarza zostali przyjęci jednogłośnie. Przewodniczącym Zjazdu został wybrany kol. Woszczyński, wiceprzewodniczącymi kol. Sielużycki i kol. Grejner, sekretarzami kol. Śladek i kol. Kosiński.

Przewodnictwo Zjazdu objął nowowybrany kol. Woszczyński. Uchwalono regulamin Zjazdu, który na przyszłość ma obowiązywać wszystkie Zjazdy Del. i Walne Zebrania członków Zw. Po jednogłośnem przyjęciu sprawozdania Zarządu Głównego, przystąpiono do wyboru pięciu komisyj: Wyborczej (Matki), Ochrony praw, Budżetowej, Regulaminowo-Statutowej i Ogólnej.

W dniu następnym, t. j. 17 pracowano w komisjach. Wieczorem i dnia następnego t. j. 18 uchwalono następujące rezolucje:

Rezolucje.

1. Rezolucja w sprawie leśniczych i gajowych.

Zarząd Główny Zw. Z. Z. zechce domagać się u władz miarodajnych:

1) wprowadzenia począwszy od roku szkolnego 1929/30 średniej szkoły dla leśniczych lasów państwowych, przyczem leśniczowie z niższem wykształceniem lasowem mieliby prawo uzupełnić studja w drodze egzaminów jako eksterniści;

2) w następstwie p. 1 zaszeregowanie leśniczych do II kategorji urzędników państwowych nastąpi już bez żadnych wątpliwośli zupełnie słusznie;

3) do pory zaś przeprowadzenia p. 1 i 2 w rzeczywistości, utrzymania leśniczych z niższem wykształceniem lasowem w III kategorji w XII — XIII stopniu służbowym z uwagi, że w innych dykasterjach VIII stopień służbowy w III kategorji jest przewidziany;

4) zmiany instrukcji służbowej dla leśniczych z dn. 25 listopada 1927 r. w kierunku niepowierzania im specjalnie ochrony lasów równorzędnie z redukcją gajowych;

5) utrzymania gajowych nadal w służbie w dotyczących Dyrekcjach Lasów Państwowych ze względu na etyczne strony i psychikę ludności, która kradzieże leśne nie uważa zupełnie za przewinienia lub przekroczenia etyczne, a poziom jej inteligencji wymaga jeszcze na szeregi lat dużego wyrobienia (podobnego jak w Niemczech i woj. Poznańskiem), celem utrzymania lasów w tutejszych stronach bez gajowych.

6) przywrócenia gajowym lasów państwowych poprzednio posiadanych stopni służbowych XIV, XV i XVI.

2. W sprawie jednorazowego dodatku w deputacie opałowym i remuneracji.

Zarząd Główny Zw. Z. Z. zechce poprzeć, aby przyznano jednorazowy dodatek w deputacie opałowym z przyczyn mrozów i krytycznego nieraz stanu budowli. Pozatem Zarząd Główny wyjaśni jaka jest dotychczasowa procedura przy rozdziale remuneracji.

3. W sprawie kol. Klimaszewskiego.

Zjazd Delegatów stwierdza, że doszło do jego wiadomości, iż kol. Wojciech Klimaszewski otrzymał dymisję za działalność w sprawie gajowych na terenie Związku.

Wobec tego Zjazd:

1) stwierdza, że solidaryzuje się najzupełniej z działalnością kol. Klimaszewskiego, którą uważa jedynie za sumienne spełnienie obowiązku wobec Zw. Zaw. Leśników i Państwa, za co Zjazd wyraża Mu gorące podziękowanie;

2) uważa za niedopuszczalne w państwie demokratycznem stosowanie najcięższych represji za zgodną z prawem działalność w legalnie istniejących na podstawie państwowości polskiej opartych organizacjach zawodowych;

3) prosi Pana Ministra, aby zechciał podać rewizji decyzję o udzieleniu kol. Klimaszewskiemu dymisji;

4) wybiera delegatów, którzy łącznie z delegacją, udającą się do Pana Ministra w sprawie lasów prywatnych, przedstawi niniejszą uchwałę.

4. W sprawie zniżek kolejowych dla funkcjonarjuszów państwowych.

Zjazd Delegatów wzywa Zarząd Gł. do ujednostajnienia wydawania legitymacyj kolejowych dla funkcjonarjuszów w jak najszerszym zakresie.

5. Ustawa o państwowej służbie cywilnej.

Zjazd Delegatów wzywa Zarząd Gł., aby wobec zamierzonego zniesienia art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej poczynił starania o zniesienie art. 32 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 30 grudnia 1924 r. o organizacji lasów państwowych.

6. Służba podczas mrozów.

Zjazd z żalem stwierdza, że przy uchwale Rady Ministrów w sprawie nadzwyczajnego dodatku tym pracownikom, którzy pełnili podczas mrozów panujących stale służbę zewnętrzną pominięto pracowników lasów państwowych i prosi Zarząd Główny o poczynienie usilnych strań, aby krzywdę tę naprawić.

7. W sprawie egzaminów administracyjno - leśnych.

Zjazd Del. powierza Zarządowi Gł. zbadanie, czy wszyscy kanceliści pozostający dotychczas w służbie mają być powołani do zdawania egzaminów techniczno - leśnych.

Ponieważ egzamin taki poprzedzić winna praktyka lasowa oraz odpowiednie przygotowanie teoretyczne, przeto Zarząd zasiągnie u miarodajnych czynników wiadomości o wymogach i umożliwi kandydatom:

1) odbycia praktyki płatnej, nie czyniąc przerwy w dotychczasowej służbie;

2) urządzenie w tym celu odpowiednich kursów dokształcających z płatnym urlopem;

3) umożliwienie kandydatom nabycia potrzebnych podręczników względnie wykładów jednego typu przez podanie źródła nabycia.

8. W sprawie reorganizacji administracji lasów państw.

Wzywa się Zarząd Główny do zajęcia się kwestją reorganizacji administracji lasów państwowych, wszechstronnego rozpatrzenia tego niezmiernie ważnego zagadnienia i zajęcia wobec niego określonego stanowiska. Zarząd Gł. powoła specjalną komisję dla zbadania tej sprawy.

9. W sprawie deputatu rolnego w razie czynności zdawczo-odbiorczych.

Zjazd wzywa Zarząd Gł. do opracowania odpowiedniego memorjału o wspólne zarządzenie dla wszystkich dyrekcyj wzorując się na odnośnych przepisach obowiązujących w b. zaborze pruskim.

10. W sprawie opieki w czasie rozpraw sądowych dla funkcjonarjuszów obrażonych.

Wniosek, dążący do opieki w czasie rozpraw sądowych funkcjonarjuszy obrażonych w czasie służby, odstępuje się Biuru Porad Prawnych z prośbą o wyjaśnienie, czy gajowy w służbie jest ochroniony przez prawo, w przeciwnym wypadku wnieść projekt noweli do odpowiedniej ustawy.

11. Wnioski w sprawie umundurowania, deputatu opalowego, ryczałtu na konie przekazuje się do wykonania Zarządowi Głównemu.

12. Wniosek w sprawie zunifikowania ekwiwalentów, przysługujących Inspektorom lasów przekazuje się Zarządowi Głównemu.

13. Wniosek w sprawie dodatku górskiego odstąpiono do załatwienia merytorycznego Zarządowi Głównemu.

14. Wniosek gajowego Jarzębowicza w sprawie ustalania gajowych odstąpiono do załatwienia Zarządowi Głównemu.

15. Sprawę opracowania projektu o ochronie zawodu leśnika Zjazd Del. powierza Zarządowi Gł. aby ten sam to opracował albo powołał do tego celu specjalną komisję.

16. Wniosek oddziału lwowskiego w sprawie egzaminów urzędników I kategorji przekazać Zarządowi Głównemu celem dania informacji w „Życiu Leśnika".

17. W sprawie Zjazdu leśników prywatnych.

Zjazd apeluje do Zarządu Głównego, aby zamiast zwoływać osobny Zjazd leśników prywatnych urządził Ogólny Zjazd leśników dla opracowania warunków pracy i płacy dla leśników prywatnych, przyczem Zjazd taki da substrat dla opracowania umowy zbiorowej ze Związkiem właścicieli lasów.

18. Wniosek w sprawie ubezpieczenia gajowych z lasów prywatnych jako pracowników umysłowych Zjazd Del. powierza Zarządowi Głównemu celem poparcia i szybkiego załatwienia tej sprawy.

19. W sprawie urlopów dla delegatów na Zjazd.

Zjazd powierza tę sprawę Zarządowi Gł. aby nie robiono trudności z urlopami.

20. Podniesiono składkę członkowską: od urzędników 2 zł., a od gajowych 1 zł.

21. Zniesiono z bilansu Zarządu Gł. fundusz prasowy i kwotę tę przelano na fundusz obrotowy.

22. Przywrócono w rozchodach 5.000 zł. jako zwrot funduszowi na dom leśników. Skreślono w przychodzie z pożyczek 2.000 zł.

23. Prawo przesunięcia kwot poszczególnych pozycji w działach budżetu przysługuje Prezydjum, zaś przesunięcie między działami budżetu Zarządowi Głównemu w granicach kwoty preliminarza.

Mieszkanie zajmowane przez Dyrektora biura winien Zarząd Główny przejąć na rzecz Związku.

Przyjęto budżet Zarządu Gł., który po stronie dochodów i rozchodów wynosi 93.935 zł. 61 gr.

Do Zarządu Głównego zostali powołani:

P r e z y d j u m: Prezes — prof. A. Schwarz, 1) wiceprezes — insp. M. Nagabczyński, 2) wiceprezes — nadleśn. Wiktor Zwolanowski, 1) sekretarz — Stefan Ruśkiewicz, 2) sekretarz — inż. Feliks Bonasewicz, skarbnik — magister Stanisław Błonarowicz, insp. Trzaskowski.

C z ł o n k o w i e Z a r z ą d u G ł ó w n e g o: A. Bednarczyk, A. Breyvogel, A. Cysewski, M. Hoppen, Jarzębowicz, W. Klimaszewski,

T. Malinowski, St. Rolirad, St. Woszczyński, K. Wycisk. Zastępcy: Rutkowski, Śladek, J. Karpiński, Sielużycki, Rothkel.

Komisja Rewizyjna: J. Rosiński, J. Mołodyński, Gajewski. Zastępcy: Vogtman i Wąndurski.

Sąd Koleżeński: prof. Wł. Jedliński, W. Rosiński, W. Stankiewicz, L. Finz i J. Vogtman.

SPRAWY FUNKCJONARJUSZÓW ADMINISTRACJI LASÓW PAŃSTWOWYCH.

Z działalności Centralnej Komisji Porozumiewawczej w okresie sesji sejmowej 31.X 28 r. — 25.III 29 r.

W okresie ostatniej sesji Sejmu i Senatu, obejmującej pięciomiesięczny okres od 31 października 1928 r. do 25 marca 1929 r., sprawy pracowników państwowych rozważane były kilkakrotnie na Komisjach i na plenum Izb.

Jeśli idzie o ogół pracowników dotyczyły one przedewszystkiem: **1) zaległego dodatku mieszkaniowego za rok 1928, 2) ustawy o dodatku na mieszkanie, mającej obowiązywać od 1 stycznia 1929 r., 3) ustawy o zaopatrzeniu emerytalnem, 4) ustawy o państwowej służbie cywilnej.**

Poruszenie tych spraw na gruncie ustawodawczym jakoteż stanowisko ugrupowań sejmowych, stanowią bardzo wymowną ilustrację znaczenia tego porozumienia związków pracowników państwowych jakie wytworzyły się za pośrednictwem Centralnej Komisji Porozumiewawczej i które doprowadziło do ustalenia we wszystkich tych kwestjach zorganizowanej i jednolitej opinji śród związków.

Z opinją tą miały możność zapoznać się ugrupowania parlamentarne dzięki utrzymywaniu stałego kontaktu z Sejmem przez prezydjum C. K. P. i specjalne delegacje, które kilkakrotnie podczas ostatniej kadencji z ramienia C. K. P. i poszczególnych organizacyj zrzeszonych przedkładały postulaty pracownicze. To też stanowisko klubów, występujących w sprawach pracowników państwowych opierało się zazwyczaj na dezyderatach wysuwanych przez nasze związki.

Należy w tem miejscu podkreślić, że niestety pomimo wielokrotnych prób omówienia bezpośrednio z Rządem spraw pracowników państwowych, Rząd stale z powodów zupełnie niezrozumiałych uchylał się od omawiania tych spraw z delegacjami C. K. P.

W poszczególnych sprawach akcja C. K. P. przedstawia się, jak następuje:

1) **Zaległy za 1928 r. dodatek mieszkaniowy.** C. K. P. rozwinęła

w tej sprawie szeroką akcję prasową, rozesłała do prasy w Warszawie i na prowincji kilkanaście komunikatów, interwenjowała u Rządu i Sejmu. Działalność ta została już podana do wiadomości organizacjom zrzeszonym, w specjalnym komunikacie Prezydjum C. K. P. z dnia 22 marca 1929 r.

Rezultatem tej akcji było wniesienie w dn. 14 grudnia 1928 r. w Sejmie przez kol. posła Kuryłowicza z Klubu P. P. S. nagłego wniosku o wypłacenie pracownikom państwowym jednorazowego zasiłku, odpowiadającego zaległemu dodatkowi mieszkaniowemu. Przeciwko nagłości tego wniosku wystąpił ze względów formalnych, powołując się na art. 10 konstytucji, pan minister Czechowicz. Nagłość odrzucono i przesłano wniosek jako zwykły do Komisji Budżetowej. Powtórne poruszenie tej sprawy w Komisji w postaci wniosku P. P. S. o wypłacenie tytułem wyrównania tego dodatku jednomiesięcznej całkowitej pensji i wniosku Ludowo-Narodowego o wypłacenie go w wysokości 60% jednomiesięcznego uposażenia nie dało żadnych wyników z powodu odrzucenia obu wniosków przez większość Komisji. Po raz trzeci Klub Senacki P. P. S. w wyniku delegacji C. K. P. w Klubach postawił tenże wniosek na Komisji budżetowej Senatu z takim samym niestety wynikiem.

2) **Ustawa o dodatku na mieszkanie.** W dniu 1 lutego Rząd wniósł do Sejmu projekt ustawy o dodatku na mieszkanie, a w dniu 19 lutego projekt ten został postawiony na porządku obrad Sejmu i bez dyskusji odesłany do Komisji Budżetowej.

Prezydjum C. K. P. przygotowało w związku z tem projekt zmian, które sprowadzały się do zmiany stawek zasadniczego dodatku na mieszkanie w kierunku równomierniejszego ich rozłożenia między grupami pracowniczemi, objęcia prawem do dodatku wszystkich nieetatowych pracowników państwowych i łącznie z tem uchylenia rozporządzenia Rady Ministrów o obliczaniu czynszu mieszkaniowego za mieszkania w budynkach państwowych lub administrowanych przez państwo. Wobec nieodbycia się Plenum C. K. P. w tym okresie, Prezydjum C. K. P. na własną rękę zakomunikowało poglądy swe Klubom.

W międzyczasie rządowy projekt ustawy został w Komisji uchwalony. Niestety zamknięcie sesji sejmowej uniemożliwiło załatwienie tej sprawy przez Sejm.

3) **Ustawa o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych,** działająca od 11 grudnia 1923 r. była znowelizowana i zmieniana ustawami sejmowemi, rozporządzeniami Rady Ministrów i Prezydenta Rzeczypospolitej do chwili obecnej już dziesięć razy. Jest to najlepszym argumentem, przemawiającym za koniecznością opracowania i wydania nowej ustawy emerytalnej.

Centralna Komisja Porozumiewawcza domaga się też u czynników

miarodajnych zajęcia się tą sprawą. Zasadnicze postulaty w tej materji Prezydjum C. K. P. ujęło w tezy, ustalone na ostatniem Dorocznem Zebraniu Plenarnem.

Opracowania i wydania nowej ustawy pomimo licznych interwencji C. K. P. u Rządu nie udało się uzyskać, natomiast zjawiła się jedenasta z kolei nowela do niej na skutek wniosków szeregu posłów z różnych ugrupowań sejmowych, referowana przez posła **Korneckiego** z Klubu Z.-N.

Nowela ta brzmi:

Art. 1. W ustępie 1 art. 7 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. w zdaniu pierwszem na końcu skreśla się wyrazy: „i na emeryturze”.

Zmiana ta dotyczy obowiązku opłacania składek emerytalnych również i przez pracowników państwowych, którzy zostali już emerytami. W myśl tej noweli emeryci **nie są obowiązani płacić składki emerytalne.**

Art. 2. Art. 25 tejże ustawy otrzymuje brzmienie następujące: „Jeżeli emeryt obejmie jakiekolwiek stanowisko na służbie w przedsiębiorstwach państwowych lub instytucjach samorządowych za wynagrodzeniem, może pobierać jednocześnie całkowite uposażenie emerytalne”.

Według dawnego brzmienia art. 25-go emeryt, pracujący w instytucji państwowej lub samorządowej mógł pobierać jedynie uposażenie w takiej wysokości, która odpowiadała różnicy, jaka powstawała z odjęcia jego emerytury od tego uposażenia, jakieby otrzymywał na zajmowanem stanowisku w służbie czynnej.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz innym Ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania”.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1929 roku.

Nowela powyższa 20 marca tego roku została ostatecznie załatwiona przez Sejm i stała się już obowiązującą i stanowi bezsprzecznie poważne udoskonalenie obowiązujących dotychczas przepisów emerytalnych.

4) **Ustawa o państwowej służbie cywilnej.** Jednem z zagadnień tej ustawy, o które walczą oddawna związki zrzeszone jest zasada stabilizacji, zagrożona w swojej istocie postanowieniami przejściowemi wspomnianej ustawy, jej osławionym artykułem 116-ym.

Z drugiej strony wszystkie rządy dotychczasowe stale załatwienie tej kwestji odsuwały, poczynając od dnia 1-go kwietnia 1924 r., t. j. od daty, kiedy według pierwotnego brzmienia postanowień przejściowych ustawy miała wygasnąć moc obowiązująca artykułu 116. Z roku na rok stale Rząd stawiał na Sejm wnioski przedłużenia terminu działania tego artykułu i stale takie wnioski zjawiały się tuż przed upływem daty, kiedy

art. 116 miał wygasnąć. Takie same zjawisko miało miejsce i w obecnej sesji sejmowej. W dniu 18 marca pan premjer Bartel na podstawie uchwały Rady Ministrów z 16 marca r. b. zwrócił się do pana Marszałka Sejmu z projektem ustawy, przedłużającej moc działania art. 116-go jeszcze na rok.

Prezydjum C. K. P. udało się uzyskać poparcie dla postulatu pracowników państwowych o zniesienie tego artykułu w klubie P. P. S., który zarówno w Komisji jak i na plenum Sejmu we wniosku posła Pragiera wykazał konieczność ostatecznego już zniesienia art. 116 i uzyskał dla swego stanowiska większość.

Wobec nieuchwalenia wniosku rządowego art. 116 przeszedł już do historji.

Doniosłe Uchwały Sejmu.

Na plenarnem posiedzeniu Sejmu **w dn. 20 marca b. r.** zostały uchwalone do budżetu M-stwa Rolnictwa na rok 1929/30, zgłoszone przez posła Marjana Nowickiego z ramienia Związku Parlamentarnego Polskich Socjalistów, następujące rezolucje:

Sejm wzywa Rząd aby:

1) przywrócić gajowym XIV, XV i XVI stopień uposażeń;

2) wydać rozporządzenie wykonawcze do rozp. Prezydenta z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. Nr. 119) o dodatkach w naturze;

3) zaniechać zwalniania gajowych po długoletniej służbie w lasach państwowych bez żadnego zaopatrzenia;

4) nie łączyć funkcji gospodarczych z funkcjami ochraniania i wobec tego zaniechać redukcji gajowych.

Jak wiadomo, w roku ubiegłym upadły wszystkie wnioski zgłoszone do budżetu M-stwa Rolnictwa na rok 1928/29, zmierzające do poprawy bytu pracowników lasów państwowych.

Dopiero w ubiegłym roku większość Sejmowa pod wpływem **delegacji Z. Z. L.** przychyliła się do słusznych żądań ogółu leśników. Jest to niewątpliwie ogromna zdobycz na terenie Parlamentu, jednakże rezolucje Sejmu, powzięte przy uchwalaniu budżetu nie miały mocy ustawodawczej, a wyraża wolę przedstawicieli Narodu, wiążącej poprzednio czynniki Rządowe.

Opierając się na tej większości Sejmu, najbliższem i najważniejszem zadaniem Związku będzie przeprowadzenie przez Parlament odpowiednich zmian w istniejących normach ustawodawczych.

Uchwała Sejmu do budżetu Lasów Państwowych.

„Sejm wzywa Rząd do bezwzględnie ścisłego przestrzegania w przyszłej gospodarce lasów państwowych zasady, iż ilość drzewa, przeznaczonego na wyrąb, nie może przewyższać przeciętnego przyrostu drzewa w tych lasach". Poseł: *Łucki*.

Budżet M-stwa Rolnictwa w Parlamencie.

Przytaczamy poniżej wyjątki ze sprawozdania Komisji Budżetowej Sejmu o preliminarzu budżetowym M-stwa Rolnictwa za czas od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1920 r., omawiające leśnictwo i lasy państwowe.

Preliminarz budżetowy Ministerstwa Rolnictwa przedstawoiny przez Rząd na rok 1929/30 jest w stosunku do preliminarza 1928/29 większy o zł. 8.635.133, czyli o 18%, zaś w stosunku do uchwalonej przez Sejm ustawy skarbowej z roku 1928/29 większy o zł. 168.134. W cyfrach wraz z lasami państwowemi, które stanowią osobne przedsiębiorstwo, przedstawia się preliminarz budżetowy, jak następuje:

Wydatków	zł, 55,429.559
Dochodów	„ 11,336.478
czyli netto wydatki . . .	zł. 44,093.081
Czysty dochód preliminowany z Lasów Państwowych . . .	**„ 87,795.630**
Wobec czego Min. Rol. jest czynne	„ 43,702.549

Preliminarz jest zbudowany w części A jak w latach ubiegłych i zawiera sześć działów, to jest:

1) Zarząd Centralny.
2) Wojewódzkie Wydziały Rolnictwa i Weterynarji.
3) Popieranie produkcji rolnej.
4) Szkolnictwo i oświata pozaszkolna.
5) Państwowe Zakłady badawczo-naukowe.
6) Państwowe Zakłady chowu koni.

1. **Dział pierwszy „Zarząd Centralny"** w sumie ogólnej przychodów i rozchodów uległ tylko małym zmianom w wewnętrznej swej konstrukcji, uległ zaś również małym przesunięciom. **Dodano siedem etatów, które są konieczne ze względów na kontrolę Lasów Państwowych.**

2. **Drugi dział „Wojewódzkie Wydziały Rolnictwa i Weterynarji".**

W dziale tym ilość etatów została znacznie podwyższona, mianowicie w rolnictwie o 38 etatów w ochronie lasów o 5 etatów, w rybactwie o 2 etaty, w weterynarji o 2 etaty.

3. **Trzeci dział „Popierania produkcji rolnej".**

§ 19. Zasiłki i inne wydatki na popieranie leśnictwa zostały zwiększone ze względu na zwiększone zasiłki na zasilenie nieużytków.

B. Przedsiębiorstwa.

Lasy Państwowe są wyłączone z ogólnej administracji Min. Rolnictwa w osobne przedsiębiorstwo.

Mają one inny termin zamknięć rachunkowych, niż budżet Państwa, a mianowicie okres obrachunkowy Lasów Państwowych liczy się od dnia 1 października jednego roku do 30 września drugiego roku. Z powyższego powodu do budżetu państwowego wchodzą częściowe sumy z dwóch okresów obrachunkowych Lasów Państwowych. Z tego powodu do budżetu państwowego wchodzi połowa czystego dochodu z 28/29 okrągło 36.000.000 zł. i połowa czystego dochodu 29/30 okrągło zł. 43.000.000, razem do budżetu państwowego przedsiębiorstwo Lasów Państwowych wpłaca do Skarbu Państwa zł. 80.144.580.

Szczegółowy plan finansowo-gospodarczy na okres rachunkowy od 1.X 1929 roku do 30.IX 1930 roku wynosi we wpływach złotych 183.977.917, w rozchodach zł. 111.484.387. W roku poprzednim wynosił on zł. 166.560.510 w dochodach, a w rozchodach 78.764.480. Jak widzimy z powyższego wpływu i rozchody się zwiększyły, dając mniejwięcej prawie ten sam czysty zysk w obydwóch latach. Trzeba to jednak wziąć pod uwagę, że w przyszłym roku ma być zużytkowana masa drzewna w ilości 7.303.705 mtr. kub., zaś w poprzednim roku zużytkowano 8.143.432 mtr. kub., czyli że około 800.000 mtr. kub. drzewa mniej będzie zużyte w lasach państwowych. Pomimo to wpływy mają być większe, co wynika z poprzednio podanych cyfr, a więc gospodarka w lasach państwowych, o ile chodzi o zysk, jest dobrze prowadzona.

W poprzednim budżecie skreślił Sejm 1 zł. z budżetu Lasów Państwowych, ażeby tem zaznaczyć, żeby pod względem wyrębu drewna prowadzono w lasach państwowych oszczędnościową politykę ze względu na ogromne szkody wyrządzone w okresie wojennym. Temu życzeniu Sejmu stało się zadość, co uwidocznia się w prawie miljonie mtr. kub. drzewa mniej podlegającemu wyrębowi w Lasach Państwowych.

W pozycjach rozchodowych widzimy zwiększenie różnych pozycyj, związanych z podrożeniem eksploatacji, t. j. robocizny, w zalesieniu wyrębów, w urządzaniu lasów; zwiększone są również inwestycje dla umożliwienia eksploatacji (kolejki leśne), również zwiększone są pozycje na budowę leśniczówek i gajówek, które są konieczne ze względu na usprawnienie administracji lasów.

Wogóle w Lasach Państwowych widać znaczny postęp i usprawnienie tego przedsiębiorstwa. Trzeba jednak zaznaczyć, że w gospodarce lasów państwowych nietylko chodzi o osiągnięcie najwyższych dochodów, ale o zorganizowanie całokształtu gospodarstwa leśnego i trwałości użytkowania, wyrażając się obecnie w ostatecznem załatwianiu planów urządzenia gospodarstwa leśnego, nierobieniu nadetatowych wyrębów, jak również wyrównaniu braków w zalesieniu wyrębów.

Zmiany uchwalone przez Komisję Budżetową Sejmu w stosunku do przedłożenia rządowego są następujące:

A. ADMINISTRACJA.

Preliminarz szczegółowy budżetu zwyczajnego.

D o c h o d y

Dział 2. Wojewódzkie Wydziały Rolnictwa i Weterynarji.

Rozdział II. O c h r o n a L a s ó w.

§§ 8 i 11 przyjęto bez zmian.

§ 10 Zwrot kosztów przymusowych zalesień i zwalczania szkodliwych owadów.

według przedłożenia Rządu	43.000 zł.
„ uchwały Komisji	86.000 „
podwyżka wynosi	43.000 zł.

W y d a t k i

Dział 2. Wojewódzkie Wydziały Rolnictwa i Weterynarji.

Rozdział 2. O c h r o n a L a s ó w.

§§ 2, 3, 6 i 8 przyjęto bez zmian.

§ 1. Uposażenie.

według przedłożenia Rządu	754.351 zł.
zwiększony dodatek mieszkaniowy . . .	38.935 „
razem . . .	793.286 zł.
według uchwały Komisji	793.286 „

§ 10 Przymusowe zalesienia i zwalczanie szkodliwych owadów.

według przedłożenia Rządu	43.000 zł.
„ uchwały Komisji	86.000 „
podwyższenie wynosi	43.000 zł.

Dział 3. Popieranie produkcji rolnej.

W objaśnieniach do § 19 „Zasiłki i inne wydatki na popieranie leśnictwa nadano poz. 2 brzmienie: „Zasiłki na zalesianie nieużytków przez gminy, gromady wioskowe i drobnych rolników”.

Dział 4. Szkolnictwo i oświata pozaszkolna.

Rozdział 2. S z k o ł y d l a l e ś n i c z y c h.

Cały rozdział przyjęto bez zmian.

B. PRZEDSIĘBIORSTWA.

Wpływy zwyczajne.

Dział 7. Lasy Państwowe.

§ 2. Eksploatacja.

według przedłożenia Rządu	178,954.014 zł.
podwyższenie	3,300.000 „
razem . . .	182,254.014 zł.
według uchwały Komisji	182,254.014 „

Rozchody zwyczajne.

Dział 7. Lasy Państwowe.

§ 1. Administracja.

według przedłożenia Rządu	30,760.391 zł.
15% dodatek do uposażenia	3 300.000 „
razem	34,060.391 zł.
według uchwały Komisji	34,060,391 „

§ 4. Inwentarz ruchomy i nieruchomy.

według przedłożenia Rządu	35,425.788 zł.
„ uchwały Komisji	34,925.788 „
zmniejszenie wynosi . . .	500.000 zł.

Zmniejszenie to dotyczy poz. 2 „Uzupełnienie nieruchomości” wynoszącej według przedłożenia Rządu 22.416.330.— i zmniejszonej do sumy 21.916.330.— zł.

§ 5. Różne wydatki.

według przedłożenia Rządu	4,739.767 zł.
„ uchwały Komisji	5,172.284 „
podwyższenie wynosi	432.517 zł.

Zwiększenie to dotyczy poz. 2 „Ulgi i darowizny” wynoszącej według przedłożenia Rządu 457.517.— zł. i podwyższonej o 432.517.— zł. W związku z tem w objaśnieniach zawartych w przedłożeniu rządowem w rubryce „Ulgi i darowizny” umieszcza się następującą tabelkę:

z 47.140 m³ drzewa użytk. wartości	1,720.610 —	516.182
z 98.496 m³ drzewa opałowego wartości . . .	719.020 —	215.706
z 79.096 m³ drobnicy wartości	355.932 —	106.780
z 11.652 m³ karpiny wartości	87.888 —	26.366
	2,883.450 —	865.034

Nadto po słowach „i kościołom” wstawiono: „szkołom oraz bezrolnej i małorolnej ludności wiejskiej”.

W związku z wyżej wymienionemi zmianami, wprowadzonemi do szczegółowego planu finansowo-gospodarczego na okres obrachunkowy od 1.X 1929 r. do 30.IX 1920 r. uległa zwiększeniu wpłata do Skarbu wykazana w ogólnym planie finansowo-gospodarczym, a mianowicie:

Wpłata do Skarbu.

według przedłożenia Rządu	80,144.580 zł.
„ uchwały Komisji	80,178.321 „
zwiększenie wynosi	33.741 zł.

Przewodniczący: (—) *Byrka.*

Sprawozdawca: (—) *Edward Kleszczyński.*

Zapomniani.

Uchwałą Rady Ministrów z dn. 15 lutego b. r. przyznany został jednorazowy zasiłek pracownikom kolejowym, pocztowym i policji państwowej, którzy pełnili służbę w ciężkich warunkach atmosferycznych. Zasiłek ten wynosił przeciętnie od 50 do 100 złotych na osobę.

W uchwale tej pominięto zupełnie pracowników lasów państwowych, wprowadzając przez to b. silne rozgoryczenie wśród szerokich rzesz leśników, co zostało z żalem podkreślone na Zjeździe Delegatów.

Nieprzyznanie pracownikom leśnym państwowych dodatków mrozowych jest szczególnie krzywdzące, zważywszy, że właśnie wtedy, gdy ci pracownicy, którzy bezwzględnie słusznie otrzymali ten dodatek, pełnili dzięki mrozom służbę, mniej regularną i intensywną, to naodwrót personel lasów państwowych pracował z reguły bardziej intensywnie niż zwykle i w najcięższych warunkach terenowych.

Na zwiększenie pracy w lasach państwowych w czasie silnych mrozów wpłynęły przedewszystkiem zwiększone zapotrzebowania na drzewo opałowe, powiększenie defraudacji, intensywniejsza wyróbka i wywózka drewna na terenach mokrych, zwiększone kłusownictwo, konieczność ratowania zwierzostanu i t. p.

Należy przytem jeszcze wziąć pod uwagę, że wtedy, gdy np. koleje państwowe poniosły wskutek mrozów b. znacznie straty w dochodach, bo wynoszące w końcu lutego b. r. 40 miljonów złotych, co jednakże nie przeszkodziło wypłacić pracownikom kolejowym zasiłków mrozowych w wysokości 7 miljonów złotych, to na dochodowość lasów państwo-

wych mrozy ujemnie nie wpłynęły. A nawet ceny drewna opałowego zwyżkowały, co stwierdza poniższe zestawienie:

	Rok 1928			Rok 1929		
	I	II	III	I	II	III
szczapy opałowe sosnowe	13,72	13,69	12,33	14,44	14,69	15,50
„ „ bukowe	12,97	12,97	12,97	16,50	17,00	17,00
„ „ świerkowe	10,94	10,97	10,97	11,50	11,50	11,50

Wszystkie względy sprawiedliwości i słuszności przemawiają za tem, aby pracowników lasów państwowych traktować przynajmniej tak jak innych pracowników państwowych.

Obecnie chociaż czas jest b. spóźniony, ale krzywdę tę jeszcze można naprawić, przyznając odpowiednie dodatki personelowi lasów państwowych.

W szczególności odnosiłoby się to do gajowych, którzy otrzymując głodowe pensje z reguły **pomijani są przy rozdziale wszelkich renumeracji.** Poniżej cytujemy wydane w stosunku do kolejarzy zarządzenia.

Dodatek za służbę w czasie mrozów na kolejach państwowych.

Ministerstwo komunikacji na zasadzie uchwały Rady Ministrów wydało okólnik w sprawie wynagrodzenia jednorazowego z służbę zewnętrzną w ciężkich warunkach atmosferycznych.

W myśl tego zarządzenia otrzymują:

1) hamulcowi przy pociągach towarowych po 75 zł.

2) kierownicy pociągów osobowych i towarowych oraz konduktorzy I i II kl. tych pociągów po 50 zł.

Wynagrodzenie to otrzymują wszyscy ci wymienieni pracownicy etatowi i nieetatowi kolei normalnotorowych i wązkotorowych, kórzy w ciągu stycznia, bez względu na ilość dni, a w miesiącu lutym conajmniej 5 dni wykazywali służbę w specjalnie trudnych warunkach.

Za podstawę do obliczenia ilości przepracowanych dni w miesiącu lutym należy przyjąć okres od 1 do 14 lutego, przyczem czas służby w kolejce (turnusie) należy liczyć narówni z czasem przypadającym na wypoczynek.

Do wszystkich pracowników polskich kolei państwowych.

Tegoroczne opady atmosferyczne i wyjątkowo niska temperatura dotknęły głęboko ekonomiczne życie państwa, w których koleje państwowe odgrywają tak niepoślednią rolę.

W pokonaniu piętrzących się w tym czasie trudności wybitną zasługę należy przypisać personelowi służby wykonawczej, który dał nowy dowód sumiennego i gorliwego wykonania obowiązku służbowego.

Tym wszystkim, którzy swą ciężką pracą przyczynili się do zwycięskiego opanowania sytuacji, wyrażam uznanie i podziękowanie.

Minister komunikacji
(—) *Kühn.*

WOLNE GŁOSY.

Gehenna Nadleśniczego Lasów Państwowych na Kresach Wschodnich.

Poprzez Zarząd Cywilny Ziem Wschodnich, Departament Rolnictwa Litwy Środkowej i, Ministerstwo Rolnictwa Rzeczypospolitej, przeszły nadleśnictwa wschodnie wszystkie możliwe próby zarządzania. W czasach zaborczych, były nadleśnictwa te dostosowane do ogólnej metody rządów carskich; mieli więc ludzie dość czasu i okazji przystosować się do gospodarki pierwotnej. Zarząd Cywilny Ziem Wschodnich, złożony przeważnie z ludzi miejscowych, poszedł utartą drogą, a że w owych czasach cierpiał na brak sił fachowych, musiał z natury rzeczy iść dalej po tej drodze; potworzył więc z dawnych 3-ch leśnictw rosyjskich, po jednem nadleśnictwie. Ówczesny nadleśniczy zarządzał przeto objektem w rzadkich wypadkach mniejszym od 40,000 h. a często większym. Departament Rolnictwa Litwy Środkowej, przejął żywcem podział nadleśnictw po swym poprzedniku i, dopiero pod koniec swego istnienia wrócił do danego systemu rosyjskiego, t. j. z byłego leśnictwa z czasów zaboru, uformował nadleśnictwo. Podział ten z małemi wyjątkami, utrzymuje się po dziś dzień. Jest więc dzisiejszy nadleśniczy na wschodzie pod względem terytorjalnym, w tych samych warunkach, w jakich był ongiś rosyjski leśniczy.

Jeżeli na krótką chwilę zastanowić się nad tętnem życia gospodarczego w dzisiejszej Polsce i, porównać je ze słabem napięciem z tamtych czasów, to odgadnąć nie trudno, że ta niewspółmierność jest źródłem nadzwyczaj trudnego położenia, jakie musi znosić dzisiejszy nadleśniczy na Kresach Wschodnich. Należało dotrzymać kroku rozwojowi życia i nadleśnictwa już dawno unormować na sposób zachodzi, tymczasem jakaż między niemi jest różnica!

Porównanie w cyfrach zaokrąglonych wypada tak:

Obszar	Nadleśnictwa	Obszar leśnictwa	Przeciętna odległość od toru kolejowego
na zachodzie	4000 ha	do 1000 ha	3 klm.
na wschodzie	13,000 ha	ponad 3000 ha	20 klm.

Dodać należy, że Zachód ma główne drogi bite, zaś po drogach wschodnich, transportować można drewno tylko w zimie; lasy tamtejsze są zmeljorowane, a na wschodzie przeważna ilość zrębów przypada na teren bagnisty, dostępny jedynie przy silnych mrozach; wreszcie, gęstość zaludnienia sprawia, że tam robotnik ze swej chaty do warsztatu pracy ma blisko, tu zaś przeważnie sprowadza się robotnika z dalekich stron i buduje się dla niego baraki w głębi puszczy. I tak, pod względem obszaru, a więc i pracy, mamy stosunek wschodu do zachodu jak 3 : 1, zaś pod względem technicznego personelu pomocniczego odwrotny.

Ktoś z łaskawych czytelników może zarzuci, że kresy wschodnie mają gajo-

wych, których niema na zachodzie? Na to odpowiem, że chodzi tu o personel z technicznem przygotowaniem, którym gajowi nie są; pełnić oni mogą i faktycznie pełnią, służbę ochronną.

O ile więc „lasy państwowe i na wschodzie przedstawiać mają ostatni wyraz wszystkiego co w dziedzinie gospodarstwa leśnego zostało dokonane, sprawdzone i za najlepsze uznane" to, czyż ta intensyfikacja, przy dzisiejszym obszarze nadleśnictwa, może mieć powodzenie? Czyż na 13.000 ha może gospodarz leśny „zapanować nad wszystkiemi szczegółami czynności gospodarczych" przy pomocy leśniczego na 3.000 ha? Słusznie też autor „głównych wytycznych państwowego gospodarstwa leśnego" jakie się ostatnio ukazały w „Przemyśle i handlu drzewnym" powiedział: „jest bowiem niemożliwe, aby przy dotychczasowych rozmiarach nadleśnictwa personel był w stanie ozrganizować i kierować eksploatacją, skoro siły jego obecnie nie starczą nawet na dostateczną kontrolę eksploatacji kupieckiej". Ale tak się warunki ułożyły, że jednak ten nadleśniczy eksploatacje we własnym zarządzie, że cały ciężar kancelarji w braku samodzielnego sekretarza na swych barkach niesie, słowem, ten przerastający siły jednego człowieka wymiar odpowiedzialności tworzy warunki pracy, których inaczej, jak gehenną nazwać nie można.

Z tych niebywałych opresji zawodowych w które los nadleśniczego na wschodzie wtrącił, stara się on ratować prawie 18-godzinną pracą na dobę i absolutnym wyrzeczeniu się swych potrzeb kulturalnych, to też, widzi on ratunek w najrychlejszym podziale nadleśnictw, którego ze zrozumiałym utęsknieniem wyczekuje, albowiem taka praca ponad siły, jest zaprzeczeniem zasad nowoczesnej nauki organizacji pracy i wydajną być nie może.

Nadleśniczy.

Społeczne Biuro Pośrednictwa Pracy,

dawniej Referat Pośrednictwa Pracy Związku Zawodowego Leśników w R. P., Warszawa, Nowy Świat 36, m. 4.

WIADOMOŚCI Nr. 8.

Poszukują pracy:

Nr 101.— B. nadleśniczy, wieloletnia praktyka, lat 50, poszukuje posady leśniczego. Nr. 102. — Kapitan rezerwy, lat 47, ukończona szkoła leśna w Frantzalu, państwowy egzamin dla leśniczych i wyższy egzamin dla samoistnych gospodarzy, wszechstronna wieloletnia praca cywilna, okupacyjna i wojskowa leśna na kierowniczych stanowiskach, włada oprócz polsk., niemieck. i ruskim. Nr. 104. — B. leśniczy. Nr. 105. — Wieloletni praktyk, leśniczy, lat 43, chlubne referencje. Nr. 106. — Absolwent Uniwer. Pozn., lat 28, paroletnia praktyka — reflektuje na prywatną posadę. Nr. 107. — Wieloletni praktyk leśniczy. Nr. 108. — Inż. leśnik, lat 30, paroletnia praktyka państwowa. Nr. 109. — Ukończona szkoła bolechowska, lat 40, kilkuletnia praca prywatna. Nr. 110. — Wieloletni praktyk, lat 31. Nr. 111. — Ukończona szkoła w Bolechowie, lat 40, wieloletnia praktyka. Nr. 113.— Leśniczy, wieloletni praktyk, lat 42. Nr. 114. — Gajowy, podleśniczy, lat 33. — Nr. 115. — Leśniczy z egzaminem dla pomocników w państwowej służbie leśnej, lat 27. — Nr. 116. — Leśniczy z egzaminem dla pomocników w sł. leśnej, techn.

i ochronnej, lat 35. — Nr. 117. — Leśniczy praktyk., b. zast. nadleśniczego, hodowca zwierzyny, lat 46. — Nr. 118. — Leśniczy praktyk, b. pomocnik nadleśn., lat 37. — Nr. 119. — Podleśniczy. — Nr. 120. — Ukończona Szkoła lwowska, lat 31. — Nr. 121. — Leśniczy. — Nr. 123. — Leśniczy dublanczyk, b. zarządca lasów, egz. na samodz. gospod. les., lat 40. — Nr. 124. — Inż. leśn., specj. przemysł drzewny, lat 30. — Nr. 125. — B. kancelista. — Nr. 126. —Leśniczy praktyk, lat 30. — Nr. 128. — Leśniczy z niższą szkołą leśną w Czechach, lat 21. — Nr. 129. — Leśniczy praktyk, lat 29. — Nr. 130. — Leśniczy z niższym egz., lat 42. — Nr. 131. — Kancelista manipulant. — Nr. 132. — Leśniczy ze szkołą w Czechach, samodzielny. — Nr. 133. — Leśniczy praktyk, lat 37. — Nr. 134. — Leśnik, lat 35, kawaler, poszuk. samodz. posady.

Poszukiwani:

Nr. 102. — Praktykant w Oddz. Ochr. Las. przy Województwie w X st. sł. na kresach. — Nr. 104. — Komisarz Ochr. Lasów na kresy. — Nr. 105. — W pow. Tucholskim potrzebny zarządca na 2.000 ha. Wymagane odpowiednie wykształcenie i praktyka. Wynagrodzenie w naturaljach i 300 zł. albo więcej. — Nr. 114 — 117. — Ttaksatorzy leśni z kilkuletnią praktyką, kontraktowa IX ew. dla kierownika drużyny VIII st. sł., kresy. Nr. 118—123. — Geometrzy obwodnicy, kresy. Nr. 124—131. — Leśnicy do pomiarów wewnętrznych względnie do pomocy taksatorów mogą być ze średniej szkoły białokrynickiej lub innych np. Zagórza, Bolechowa, kontraktowa X, kresy. Nr. 139. — Praktykanta ze średn. lub wyższ. wykszt. do tartaku, eksploat., kaltur. uposaż. 250 zł., mieszk., opał, światło. Nr. 140. — 144. — Techników z wyksz. wykszt. w X st. sł. do dyr. las. państw. Nr. 158. — Kom. ochr. lasów, w VIII lub VII st. sł. Nr. 159. — Praktyk. ochr. lasów z akad. wykszt. w X st. sł. Nr. 160. — Instruktora do zalesień nieużytków przy sejmiku; uposaż. zł. 400 i 200 na rozjazdy. Nr. 161—162. — Dwóch leśników do jesiennych robót zalesieniowych na kresy. Nr. 163. — Na Pomorze leśnika na 600 ha; szkółki handlowe, gospod. stawowe. Od zaraz. Nr. 164. — Na Pomorze leśnika na 480 ha, zalesienia, duża szkółka, od 1.X—29. Znajomość języka niemieck. wymagana. Nr. 165. — Na Pomorze leśnika na 700 ha, zalesienia na 150 ha, szkółki, ochr. zwierz. Nr. 166. — Na Pomorze leśnika na 400 ha od 1.X—29.

Biuro czynne dla potrzebujących posad członków Związku dla wszystkich osób i instytucyj, ofiarujących posady.

Ubiegający się o pomoc biura pośrednictwa pracy członkowie Związku, winni kierować swe prośby z życiorysem i odpisami świadectw przez właściwe Oddziały Związku.

Odpowiedzi Biura Porad Prawnych.

Kol. Zdzisławowi Kuligowi.

Na pismo z dn. 24.II. b. r. komunikujemy Panu, że Dyrekcja L. P. miała rację odpowiadając, że praktykantom nie przysługuje prawo do wyższego szczebla. Wynika to zupełnie wyraźnie z przepisów ustawy z dn. 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924).

Z art. 1. tej ustawy wynika, że normuje ona uposażenia urzędników i funkcjonarjuszów niższych, praktykant zaś nie jest urzędnikiem.

Uposażenie praktykantów normuje ustawa o państwowej służbie cywilnej w art. 40-tym. W rozdziale o prawach urzędnika wspomina ustawa, że uposażenie urzędnika normuje specjalna ustawa o uposażeniu (art. 39) w stosunku zaś do praktykantów postanawia art. 40 szczegółowo jakie uposażenie otrzymuje praktykant w jakiej kategorji. Do kategorji III (leśniczy) przywiązane jest uposażenie według XII stopnia służbowego; Pan ma uposażenie według XI stopnia, ponieważ wówczas, gdy było Panu wymierzone leśniczowie należeli do II kategorji.

Natomiast zauważyć musimy, że pańska służba przygotowawcza trwa stanowczo bardzo długo, bo już 3½ lat — zamiast jednego roku, jaki zasadniczo powinna trwać. W 1928 roku zostało w Nr. 46 Dziennika Ustaw pod pozycją 451 ogłoszone rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowisko III kategorji państwowej służbie leśnej technicznej i ochronnej w Dyrekcjach Lasów Państwowych i nadleśnictwach. Radzimy Panu zapoznać się z tem rozporządzeniem i skierować do władzy przełożonej prośbę o wydanie orzeczenia o wyniku służby przygotowawczej w myśl § 6 tego rozporządzenia.

Jednocześnie winien Pan poddać się egzaminowi, a po zdaniu go będzie Pan mógł zostać mianowany z zastrzeżeniem usuwalności.

O ile by Pan wspomnianego Dziennika Ustaw nie mógł dostać na terenie, nadeślemy go Panu po otrzymaniu 1 zł. w znaczkach pocztowych (cena Dziennika 75 gr., przesyłka i ekspedycja 25 gr.).

KRONIKA.

INSTRUKCJA
dla Organizatorów Wycieczek Zbiorowych i osób udających się do Poznania na Powszechną Wystawę Krajową 1929.

Kolejowe ulgi taryfowe.

I. Przy przejazdach osób pojedyńczych.

1. Podróżni jadący do Poznania i powracający z Poznania do stacji pierwotnego wyjazdu korzystają w wagonach klasy I, II i III pociągów osobowych, mieszanych i pośpiesznych **z ulgowych biletów powrotnych za opłatą $^2/_3$ taryfy normalnej odnośnej klasy i kategorji pociągu.**

2. Czas ważności biletów powrotnych wynosi, niezależnie od odległości, 15 dni.

3. Bilety powrotne na przejazd, nie przekraczający w jedną stronę 300 klm., nie uprawniają przerwy w podróży.

W razie przejścia z biletem powrotnym do klasy wyższej lub do pociągu droższego uiszcza się dopłatę w wysokości normalnej różnicy cen biletów odnośnych klas i pociągów.

5. **Przy wyjeździe z Poznania** bilet powrotny musi być okazany organowi stacyjnemu, sprawdzającemu bilety i **ostemplowany** przez ten organ. Ujawnionego

w pociągu posiadacza biletu nieostemplowanego uważa się za podróżnego, jadącego bez biletu.

6. Podróżni, **jadący z zagranicy do Poznania,** mogą korzystać z ulgi wyszczególnionej w p. 1, **na podstawie umyślnych biletów kuponowych,** uprawniających bezpośrednio, **lub drogą okrężną do ulgowego przejazdu** od danego punktu granicznego do Poznania i z powrotem do tegoż lub do **innego** punktu granicznego. Odnośnie do czasu ważności i możności przyrywania stosuje się normalne przepisy, ustalone dla biletów kuponowych.

7. Bilety powrotne wydaje się w okresie 7-mio dniowym przed otwarciem P. W. K. i w czasie jej trwania.

II. **Wycieczki grupowe.**

1. Grupa podróżnych, złożona **conajmniej z 25 osób,** przewozi się do Poznania i z Poznania na odległość **conajmniej 30** klm za opłatą **połowy taryfy normalnej** we wszystkich klasach pociągów osobowych, mieszanych i pośpiesznych.

2. Gdy grupa jest mniejsza niż 25 osób, kolej pobiera opłatę obliczoną za 25 osób. W jednej klasie opałta nie może wynosić mniej niż za 25 osób. (Wyjaśnienie: Wycieczka z 50 osób, a) 25 osób klasą II, a 25 osób glasą III. W tym wypadku i jedni i drudzy płacą po pół biletu; b) 30 osób jedzie klasą III, 20 osób klasą II. Wówczas: 30 osób klasy III-ciej opłaca po pół biletu, a 20 osób klasy II-ej opałca 25 miejsc po pół biletu kl. II).

3. **Przewodnik grupy** powinien przedstawić kasie biletowej **przynajmniej na 24 godziny** przed zamierzonym wyjazdem zgłoszenie **na piśmie,** zawierające: nazwisko przewodnika grupy, ilość uczestników wycieczki, dzień wyjazdu, oznaczenie klasy wagonu i rodzaju pociągu.

Przy wykupieniu biletów przewodnik grupy powinien przedstawić **kasie biletowej** podpisany przez siebie **imienny wykaz uczestników wycieczki.** Wykaz ten **po ostemplowaniu** zostaje zwrócony przewodnikowi, który powinien go okazywać kontroli biletów, a po ukończeniu podróży oddać łącznie z biletem.

Każdy uczestnik wycieczki powinien być zaopatrzony przez przewodnika grupy w **kartę uczestnictwa,** która powinna zawierać: numer porządkowy z wykazu imiennego, nazwisko uczestnika wycieczki, datę wyjazdu i podpis przewodnika grupy.

4. Koleji przysługuje prawo ze względów ruchowo-technicznych zastosować uproszczone warunki przejazdu, jako to: wyznaczyć wagony klasy VI-ej, lub nawet towarowe, doczepić je do pociągu mieszanego, ograniczyć przejazdy ulgowe grup w pociągach pośpiesznych i t. p.

5. Podróżni nie mogą wymagać wyznaczenia dla swego przejazdu oddzielnych wagonów lub przedziałów.

6. **Przejście do klasy wyższej lub pociągu droższego nie jest dozwolone.**

7. Z ulg powyższych można korzystać: przy przejazdach do Poznania w czasie trwania Wystawy i w okresie 7-mio dniowym przed jej otwarciem, a przy przejazdach z Poznania — w czasie trwania Wystawy i w okresie 7-mio dniowym po jej zamknięciu.

Koszt pobytu w Poznaniu w czasie P. W. K.

Pobyt wycieczek w Poznaniu oblicza się średnio na 3 dni, o ile wycieczkowcy chcą oprócz Wystawy zwiedzić również miasto Poznań z jego zabytkami i osobliwościami. Na zwiedzenie samej Wystawy przeznaczyć trzeba bezwzględnie 2 dni,

o ile chce się przejść wszystkie pawilony i zapoznać się z wytwórczością i dorobkiem Polski.

Chcąc naszym gościom ułatwić i uprzyjemnić pobyt w Poznaniu, i nie dopuścić do narażania ich na różne niespodzianki co do ogólnych wydatków, Wielkopolski Związek dla Popierania Turystyki wzorem zagranicy wprowadza specjalne bloczki zawierające gotowe kupony na **opłacone z góry** wszelkie wstępy i t. p., a **na żądanie** również **na zarezerwowane obiady i kolacje zbiorowe. Na żądanie** możemy też czekować opłaty za kwatery, jednak tylko za kwatery **t. zw. masowe.** Kwatery prywatne opłaca każdy sam bezpośrednio gospodarzowi, gdzie również otrzyma śniadanie za niewysoką opłatą według swego życzenia.

Dwudniowy pobyt w Poznaniu. Program: 1 dzień zwiedzenie Wystawy i 1 dzień zwiedzenie miasta Poznania.

Trzydniowy pobyt: 2 dni zwiedzenie Wystawy, 1 dzień zwiedzenie miasta.

Koszt pobytu:

Bez kwater i bez wyżywienia: za 2 dni 12 zł., za 3 dni 16.50 zł. od osoby.

W cenie tej wliczone są bilety wstępu na wystawę i do wszystkich muzeów, ogrodu zoologicznego i t. p. **w połowie ceny normalnej,** opłacony przewodnik nasz, który wycieczkę oprowadza i opiekuje się nią od chwili przyjazdu do Poznania, do chwili odjazdu z Poznania, przewóz z dworca do kwater autobusem lub dorożką samochodową i t. p. Wszystkie opłaty rozumieją się łącznie z ewentualnymi napiwkami, tak że każdy zamiast płacenia gotówką, oddaje tylko nasz bon.

Koszt wyżywienia w czasie trwania Wystawy będzie mniejwięcej wynosił dziennie od osoby:

Śniadanie (w kwaterze) kawa i 2 bułki z masłem do 2 zł.

Obiad: zupa, potrawa mięsna (pieczeń lub t. p.), legumina lub kompot, szklanka piwa lub herbaty, lub butelka wody sodowej 3.50 do 5.— zł., zależnie od życzenia gości.

Kolację należy obliczać sobie w tej samej cenie co obiad.

Na żądanie możemy rezerwować wspólne obiady, co będzie z korzyścią dla gości.

Przyjazd należy zgłosić przynajmniej 4 tygodnie naprzód, celem zarezerwowania kwater. **Zwracamy uwagę, że żadna wycieczka nie powinna wyjeżdżać zdomu w innym dniu, aniżeli p r z e z n a s podanym.** W przeciwnym razie może być narażona na nieprzewidziane przeszkody, brak pomieszczenia i opieki, a przez to na stratę pieniędzy. W sprawie zabezpieczenia kwater w Poznaniu ważne jest **tylko** potwierdzenie zarezerwowania na oznaczony dzień wydane przez nasz Związek, albo przez Miejskie Biuro Kwaterunkowe w Poznaniu.

*

Swoi i zagranica o „Echach Leśnych".

„Merkury Polski" Nr. 2 1919 r.

Nie po raz pierwszy spotykamy na biurku redakcyjnem „Echa Leśne" — czasopismo ilustrowane, poświęcone propagandzie leśnictwa polskiego w kraju i zagranicą — ale też nie po raz pierwszy odnosimy z tej racji miłe wrażenie i z satysfakcją przeglądamy treść numeru, w tym wypadku gwiazdkowego.

Bogate działy: leśny, łowiecki, handlowo-gospodarczy — oraz ciekawe wiadomości z przyrody i techniki. Na specjalne podkreślenie zasługuje motyw ilustracyjny tego czasopisma odnośnie sportu, niwy leśnej i wydarzeń z szerokiego świata. W końcu „Kącik rozrywkowy". Jako uzupełnienie — dodatek gospodarczy.

Dwie pozatem rzeczy już na pierwszy rzut oka wywołuje miłe wrażenie i budzą sympatję — a to wysoce artystyczne warunki zewnętrzne, wygląd — i taki układ treści oraz ilustracyj, że mimowoli pod wpływem przeglądania „Ech Leśnych” wyczuć można budzące się we własnej duszy, może chwilowo zamilkłe, a tak miłe dla każdego, zasłyszane kiedykolwiek bezpośrednio w życiu — echa leśne.

*

„C. S. R. Lesnická Práce. Nr. 2. Luty 1929. „Echa Leśne”, polskie ilustrowane propagandowe czasopismo leśne, wyszło w ubiegłym miesiącu, jako Nr. 1 szóstego rocznika, w zupełnie nowej szacie. Kilka pierwszych stronic poświęcone zostały aktualnościom leśnym, kilka następnych — łowiectwu, technice i sprawom ekonomicznym, będącym w związku z leśnictwem, a dalej dość treściwie omawiane są kwestje sportowe, turystyczne, społeczne, a jest też kącik z zagadkami.

Cały zeszyt formatu czwórki pełen jest ilustracyj i rysunków; jest tych ilustracyj tyle, ile w naszym „Svetozorze” („Światowidzie”), albo „Socie — Świecie”.

Czytelnicy - leśnicy znajdą w nim rozrywkę i wiadomości o wszelkiego rodzaju nowinach światowych i społecznych, zaś czytelnicy nie leśnicy prócz tego poddostatkiem wiadomości o lesie, leśnictwie, parkach narodowych, przyrodzie i t. d.

Jak widać, koledzy - Polacy potrafili obrać dobrą drogę dla propagandy leśnictwa w najszerszych kołach społeczeństwa.

Rzecz warta grosza!

*

Zjazd wychowanków b. Średniej Szkoły Leśnej przy C .T. R. w Warszawie odbędzie się w dniach 29, 30 czerwca 1929 r. w Warszawie. Zbiórka w dn. 29 czerwca 1929 r. godzina 10-ta rano Plac Trzech Krzyży przed kościołem. Zgłoszenia przyjmuje i bliższych informacji udziela kol. Henryk Kostyrko poczta Koluszki, skrz. poczt. 36.

*

Na Walnem Zebraniu Oddziału Wołyńskiego Związku Zawodowego Leśników w Rz. P., odbytem w dniu 19.I. 1919 r. uchwalono regulamin Funduszu Zapomogowego dla rodzin, pozostałych po zmarłych Leśnikach, członkach Oddziału.

Każdy członek Oddziału musi być członkiem Funduszu Zapomogowego. Członek wpłaca do Funduszu jednorazowe wstępne, zależnie od wieku od 3 do 15 złotych i składkę członkowską 1 zł. na każdy wypadek śmierci.

Po śmierci członka Funduszu, rodzina otrzymuje tyle złotych, ile członków ustawowo opłaciło składki.

*

Sprawozdanie Rady Naczelnej Związków Drzewnych.

Ukazało się w druku sprawozdanie Rady Naczelnej Związków Drzewnych w Polsce za trzeci rok działalności — 1928, zawierające poza własnem sprawozdaniem bardzo zajmujący szkic sytuacji w przemyśle drzewnym na tle ogólnego położenia gospodarczego w r. 1928, tablice statystyczne i szereg załączników.

Całość, starannie opracowana i wydana, może i winna zainteresować każdego czytającego leśnika, a bardzo przystępna, bo zaledwie

1 zł. 20 gr. wynosząca cena umożliwia nabycie tej pożytecznej broszury jaknajszerszemu ogółowi.

Zamówienia należy skierowywać pod adresem Związku Leśników i Rady Naczelnej. *C.*

*

Przewodnik dla leśniczych.

Ostatnio opuścił prasę drukarską oddawna zapowiedziany i wyczekiwany przez szerokie warstwy leśników „Przewodnik dla leśniczych" — część I-sza — praca zbiorowa pod redakcją Jana Kloski.

Będąc wydaniem oryginalnie opracowanem, nie tłumaczonem z języków obcych, „Przewodnik dla leśniczych" uwzględnia całokształt niezbędnych dla leśnika-wychowawcy wiadomości czysto fachowych i pomocniczych, które niewątpliwie przyczynią się wydatnie do pogłębienia zasobu wiedzy i rozszerzenia horyzontów myślowych czytelników.

Z tych też względów przewodnik ten, jako jedyne w swoim rodzaju kompletne i najbogatsze z dotychczas drukowanych wydawnictwo, zasługuje na jaknajszersze rozpowszechnienie wśród personelu leśnego, przedewszystkiem zaś wśród leśniczych kształcących się w szkołach dla leśniczych młodzieży. Nie mniej jednak, dzięki swej przystępności, może on z wielkim pożytkiem służyć każdemu interesującemu się dziedziną leśnictwa pracownikowi na niwie leśnej.

Część I-sza, wydana starannie i na dobrym papierze, zawierająca 352 strony druku i obejmująca: matematykę, miernictwo, pomiar drzew i drzewostanów, urządzenie lasu, kosztuje *tylko 9 zł.* i jest do nabycia w Związku Leśników Warszawa, Nowy Świat 36 — 4.

Budowa „Domu Leśników" w Warszawie.

Wykaz wpływów, uzyskanych ze sprzedaży znaczków i ofiar na budowę „Domu Leśników" w Warszawie.

Wpłacono przez: N-ctwo Knyszyn zł. 110.—; N-ctwo Kobryńskie zł. 20.25; N-ctwo Nalibockie zł. 150.—; p. Mołodyński z N-ctwa Krasne zł. 50.—; p. Bielkiewicz, Kom. O. L. zł. 100.—; p. Inż. Stodólski, Kom. O. L. zł. 150.—; p. Dyga z N-ctwa Augustów zł. 50.—; N-ctwo Kosów zł. 25.—; p. Inż. Jakubowski, Kom. O. L. zł. 100.—; N-ctwo Śmidyń-Wyżwowskie zł. 70.—; N-ctwo Wistowa zł. 25.—; N-ctwo Śmidyń-Wyżwowskie zł. 35.—; p. Haszkiewicz z N-ctwa Rudy zł. 50.—; p. Mołodyński z N-ctwa Krasne zł. 50.—; p. Jaroszewicz, Kom. O. L. zł. 20.—; N-ctwo Łobodno zł. 53.—; N-ctwo Leszyce zł. 21.—; N-ctwo Kołpienickie zł. 100.—; p. Witkowski z N-ctwa Augustów zł. 150.—; p. Żelazowski, Kom. O. L. zł. 20.—; N-ctwo Piotrków zł. 100.—; p. Blaim z N-ctwa Krasnystaw zł. 100.—; p. Karski, Kom. O. L. zł. 5.—; N-ctwo Hubińskie zł. 100.—; N-ctwo Drohobycz zł. 35.—; N-ctwo Szydłowiec zł. 30.—;

N-ctwo Łysa Góra zł. 115.—; N-ctwo Skorzęcin zł. 10.—; N-ctwo Skarżysko zł. 50.—; Oddz. Z. Z. L. w Worochcie zł. 25.—; p. Solecki, Kom. O. L. zł. 30.—; p. Inż. Pietrzak z N-ctwa Augustów zł. 125.—; Oddz. Z. Z. L. w Krzemieńcu zł. 70.—; N-ctwo Chrośno zł. 152.50; N-ctwo Rudniki zł. 115.—; Urzędnicy N-ctwa Rudniki zł. 24.—; N-ctwo Nalibockie zł. 75.—; p. Inż. Przyborowski, Kom. O. L. zł. 3.—; p. Inż. Dembowski, Kom. O. L. zł. 20.—; p. Inż. Dąbrowski, Kom. O. L. zł. 50.; N-ctwo Sokółka zł. 100.—; p. Mołodyński z N-ctwa Krasne zł. 50.—; N-ctwo Śmidyń-Wyżwowskie zł. 140.—; N-ctwo Krasnystaw zł. 155.—; N-ctwo Krasnopolskie zł. 41.—; N-ctwo Dzierzkowice zł. 25.—; N-ctwo Ląkorz zł. 7.10; N-ctwo Grajewo zł. 200.—; N-ctwo Wiśniewo zł. 50.—; p. Kołakowski z N-wa Hajnówka zł. 100.—; p. Przybylski, Kom. O. L. zł. 12.—; p. Dyga z N-ctwa Augustów zł. 50.—; p. Haszkiewicz z N-ctwa Ruda zł. 40.—; p. Mołodyński z N-ctwa Krasne zł. 28.50; N-ctwo Polanica zł. 50.—; N-ctwo Kozienice zł. 85.05; N-ctwo Wistowa zł. 30.—; N-ctwo Paruszewice zł. 10.—; N-ctwo Leśniańskie zł. 250.—; p. Mołodyński z N-ctwa Krasne zł. 50.—; p. Inż. Pierożyński, Kom. O. L. zł. 40.—; p. Inż. Pietrzak z N-ctwa Augustów zł. 40.—; N-ctwo Delatyn zł. 80.—; p. Bielkiewicz, Kom. O. L. zł. 50.—; p. Haszkiewicz z N-ctwa Ruda zł. 60.—; p. Bunikiewicz, Kom. O. L. zł. 100.—; p. Hr. Plater z Turowa zł. 10.—; N-ctwo Knyszyn zł. 75.—; N-ctwo Śmidyń-Wyżwowskie zł. 50.—; N-ctwo Sandomierz zł. 60.—; p. Zapała z N-ctwa Sobibór zł. 25.—; N-ctwo Św. Katarzyny zł. 237.—; p. Bohusz z N-ctwa Kurjanki zł. 75.—; N-ctwo Kartuz-Berezkie zł. 20.—; N-ctwo Drohobycz zł. 35.—; N-ctwo Śmidyń-Wyżwa zł. 70.—; N-ctwo Chełm zł. 100.—; N-ctwo Pomorskie zł. 10.—; N-ctwo Łomża zł. 10.—; N-ctwo Mielnickie zł. 25.—; N-ctwo Pińsk zł. 10.—; N-ctwo Suwałki zł. 10.—; p. Karski, Kom. O. L. zł. 15.—; p. Darnikiewicz z N-ctwa Koło zł. 65.—; N-ctwo Leśniańskie zł. 90.—; N-ctwo Podmiejskie zł. 75.—; N-ctwo Hubińskie zł. 70.—; p. Mołodyński zł. 15.—; N-ctwo Wejherowo zł. 40.—; N-ctwo Mielnik zł. 222.—; N-ctwo Suwałki zł. 65.—; N-ctwo Kolno zł. 50.—; N-ctwo Kobryńskie zł. 31.—; N-ctwo Sędziejowice zł. 70.—; N-ctwo Kobryńskie zł. 17.75.—; N-ctwo Szczebra zł. 130.—; N-ctwo Skarżysko zł. 56.54; N-ctwo Trościanice zł. 60.—; N-ctwo Krasnopol zł. 70.—; N-ctwo Kosów zł. 15.—; N-ctwo Kromnów zł. 80.—; p. Inż. Aleksandrowicz z Torunia zł. 14.—; N-ctwo Sarnia Góra zł. 58.—; N-ctwo Łąkorz zł. 7.05; N-ctwo Garwolin zł. 100.—; N-ctwo Serwy zł. 10.—; N-ctwo Kozin zł. 15.—; N-ctwo Krasne zł. 50.—; N-ctwo Wejherowo zł. 40.—; p. Inż. Łasiewicki z N-ctwa Pajęczno zł. 200.—; p. Jaroszewski, Kom. O. L. zł. 10.—; p. Pożaryska (ofiara) zł. 450.—; p. Mołodyński z N-ctwa Krasne zł. 50.—; p. Furmankiewicz z Warszawy zł. 35.—; p. Szwoch z N-ctwa Zbiczno zł. 26.—; p. Haszkiewicz z N-ctwa Ruda zł. 100.—; p. Grodzki

z N-ctwa Chlewiska zł. 31.—; N-ctwo Podmiejskie zł. 10.—; N-ctwo Supraśl zł. 26.65; N-ctwo Bolechów zł. 40.—; N-ctwo Sędziejowice zł. 55.—; p. Mołodyński z N-ctwa Krasne zł. 50.—; p. Molski Krymno zł. 118.—; N-ctwo Nahujowice zł. 45.—; Przybylski, Kom. O. L. zł. 8.—; N-ctwo Kozin zł. 25.—; N-ctwo Nolibockie zł. 75.—; Główny Zarząd Zw. Zaw. Leśników 566.20; Nadl. Suraż zł. 14.40; N-ctwo Kijowiec zł. 75.—; N-ctwo Puńsk zł. 55.—; N-ctwo Lipowa zł. 20.—; Oddział Tarnopolski Z. Z. L. zł. 55.—; N-ctwo Kostkowo zł. 42.15; N-ctwo Dziśnieńskie zł. 13.50; N-ctwo Łomża zł. 40.—; N-ctwo Kozin zł. 10.—; N-ctwo Włoszczowa zł. 58.—; p. Karski, Kom. O. L. zł. 25.—; p. Ślewiński, Kom. O. L. zł. 150.—; p. Karpiński zł. 12.—; p. Karski z Górek zł. 20.—; N-ctwo Dzierzkowice zł. 10.—; N-ctwo Hubin zł. 50.—; N-ctwo Skarżysko zł. 71.10; N-ctwo Serwy zł. 100.—; N-ctwo Krasnopol zł. 56.20.—; N-ctwo Grodzisko zł. 49.—; N-ctwo Śmidyń-Wyżwa zł. 80.—; N-ctwo Janowo zł. 10.—; p. Zachert Ord. Ołyka zł. 103.—; N-ctwo Lublin zł. 50.—; N-ctwo Hancewicze zł. 10.—; N-ctwo Starżeńskie zł. 10.—; pp. Zygielbaum i Kurland z Kłobucka zł. 10.—; N-ctwo Rajgród zł. 35.—; N-ctwo Krzemieniec zł. 95.40; N-ctwo Suraż zł. 8.80; N-ctwo Chełm zł. 35.—; N-ctwo Łomża zł. 65.—; p. Grodzki z Chlewiska zł. 30.—; N-ctwo Kumiałka zł. 10.—; Oddz. Cieszyński Z. Z. L. zł. 110.—; N-ctwo Lipniki zł. 40.—; N-ctwo Podmiejskie zł. 60.—; N-ctwo Boruszynek zł. 40.—; N-ctwo Bolechów zł. 30.—; p. Przybylski, Kom. O. L. zł. 10.—; Zarząd Lasów Staszowskich ks. Radziwiłła zł. 51.50; N-ctwo Św. Katarzyna zł. 45.55; N-ctwo Śmidyn-Wyżwowskie zł. 25.—; N-ctwo Czarnylas zł. 60.—; N-ctwo Łomża zł. 175.—; p. Kawiński Kom. O. L. zł. 35.—; p. Karski Kom. O. L. zł. 11.—; p. Breyvogel Kom. O. L. zł. 40.—; N-ctwo Grodzisko zł. 117.45; N-ctwo Łysa-Góra zł. 100.—; N-ctwo Chylonja zł. 11.—; p. Blaim z N-ctwa Krasnystaw zł. 30.—; p. Inż. Siatecki Kom. O. L. zł. 15.—; p. Nadolski z N-ctwa Bliżyn zł. 97.50.

Razem 14.793.14, według stanu z dnia 5.V. 1929 r.

UWAGA! Sumy, uzyskane ze sprzedaży cegiełek, winny być wpłacane na rachunek Nr. 65862 w P. K. O. Komitetu Budowy Domu Leśników w Warszawie. Adres Komitetu. „Komitet Budowy Domu Leśników w Warszawie", pocz. Augustów, skrz. poczt. Nr. 22.

Sprostowanie.

Wobec umieszczenia w Nr. 1 „Życie Leśnika” w styczniu 1929 roku komunikatu pod tytułem „Dokąd idziemy”? proszę Redakcję, na mocy art. 30 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospiltej z dnia 10.V. 1927 r. o prawie prasowem, o umieszczenie w najbliższym numerze pisma „Życie Leśnika” wyjaśnienia treści następującej:

Były gajowy Wincenty Waluś służył od 20.XI. 1928 r. w lasach państwowych w Nadleśnictwie Puszczy Augustowskiej — Kurjanki — Wielkie.

Przedtem, za czasów okupacji rosyjskiej, był on na służbie prywatnej w lasach, stanowiących donację niejakiego Aleksego Świeczyna.

W. Waluś jest właścicielem 12 morgów gruntu rolnego wsi Gruszki, w pobliżu którego mieszka zajmując gajówkę państwową.

Syn W. Walusia jest również gajowym w tem samem Nadleśnictwie Kurjanki - Wielkie.

W. Waluś już od roku 1924 był prawie niezdolny do pełnienia służby i tolerowany był z litości, w roku zaś 1928, wobec podupadłego zdrowia i braku sił, dalsza jego służba stała się niemożliwą.

W. Waluś nie posiada żadnego prawa do zabezpieczenia emerytalnego, chcąc jednak przyjść mu z pomocą miałem zamiar prosić Ministerstwo Rolnictwa o wyjednanie dla niego zaopatrzenia w drodze pozaustawowej i w tym celu, za pośrednictwem miejscowego Nadleśnictwa, zaproponowałem Walusiowi złożenie odpowiedniego podania, z załączeniem potrzebnych dokumentów. Waluś, ulegając zapewne jakimś ubocznym wpływom i namowom, kategorycznie odmówił i podania nie złożył, pomimo kilkorazowego życzliwego przynaglenia ze strony miejscowego Nadleśnictwa.

Dyrektor Lasów Państwowych
(—) W. Rogiński.

Po sprostowaniu P. Dyr. Rogińskiego.

Wyjaśnienia i uwagi do sprostowania p. Dyrektora Rogińskiego podamy w następnym numerze „Życia Leśnika”.

Tutaj chcemy tylko uczcić długoletnią pracę ś. p. Walusia, zmarłego w parę tygodni po otrzymaniu zwolnienia ze służby w lasach państwowych.

Cześć pamięci pracownika, który do końca spełnił obowiązek względem Ojczyzny!

Zakł. Graf. „NASZA DRUKARNIA”, Warszawa, Sienna Nr. 15.